

sobota, 25.04.2026

Święto św. Marka, ewangelisty

Dzieje Apostolskie wspominają go jako „Jana zwanego Markiem”, był synem Marii, właścicielki jakiegoś jerozolimskiego domostwa, być może samego wieczernika i krewnym Barnaby (por. Kol 4, 10). Prawdopodobnie ochrzcił go sam św. Piotr Apostoł (por. I P 4,13). Wśród apostołów dojrzał do pracy misyjnej. Widzimy go najpierw u boku Pawła w czasie jego pierwszej wyprawy misyjnej (Dz 13), a następnie u boku Piotra jako „ucznia i tłumacza”.

Męczennik

Tradycja podaje, że Piotr wysłał go do Egiptu jako biskupa Aleksandrii. Zakładał tam nowe gminy chrześcijańskie. Tam również miał ponieść śmierć męczeńską za panowania cesarza Nerona. Inni przesuwają słusznie datę jego śmierci do czasów cesarza Trajana (98-117). W IX wieku Wenecjanie przewieźli jego relikwie do swojego miasta, gdzie zbudowali mu wspaniałą bazylikę patriarchalną.

Ewangelista

Dzień św. Marka zbiegł się przypadkowo z procesją błagalną, praktykowaną od starożytnych czasów dla uproszenia u Boga dobrych urodzajów. Tak św. Marek stał się orędownikiem u Boga o dobrą pogodę i obfite plony. Największą zasługą św. Marka jest to, że zostawił nam napisany zwięzły opis życia i nauki Pana Jezusa. Jego Ewangelia miała być wiernym echem katechezy św. Piotra. Chodziło mu o doprowadzenie czytelnika do wiary w Bóstwo Jezusa Chrystusa. Napisał ją przed rokiem 62. Święty Marek znał doskonale język aramejski i grecki. Ewangelię swoją pisał zapewne w Rzymie, gdyż przypomina znanych w Rzymie gminie chrześcijańskiej: Aleksandra i Rufusa (por. Mk 15, 21) jako świadków pośrednich męki Pańskiej. Przedstawia się go z księgą i w towarzystwie lwa. Jest patronem Wenecji, Bergamo, Egiptu, pisarzy, notariuszy, murarzy, koszykarzy (wyplatających kosze z wikliny), szklarzy, hodowców bydła.

Źródło:

<https://www.niedziela.pl/artukul/797/Sw-Marek->

Ewangelista?utm_source=niezbednikKatolika&utm_medium=PanelDzienDesktop&utm_campaign=PanelDzienDesktop